

Əlisa NİCAT

Pritça

HƏYATIN KÜLÜ

Filan-filanıncı ildə (həmin il təbii ki, mütləq olacaq) hardansa uzaq bir ulduzun planetindən səyahətə çıxan kosmik gəmi qərribə bir planet görüb ona yaxınlaşdı. Yaxınlaşdıqca səyahətçilərin heyrəti də artdı. Çünki planet başdan-başa kül rəngində idi. Onlar lap yaxınlaşanda gördülər ki, bu rəng deyil, külün özüdür. Onlar gəminin sürətini azaldıb planetin üstü ilə uça-uça baxıb gördülər ki, o tamamilə küllə örtülüb. Deməli nəse olub ki sonra yanib külə dönmüşdür və qorxulu dünyadan aralanıb uçub getdilər.

Həmin bu planet bizim anamız Yer kürəsi idi. Yaxınlıqdan (nisbi mənada) ötüb keçən ya bir ulduz, ya da günəşin qəfildən güclü od püskürməsi nəticəsində nəinki bütün çaylar, göllər, dənizlər və okenlar qurumuş, hətta bütün canlılar - bitkilər, heyvanlar və insanlar yanib kül olmuşdular.

Və beləliklə milyard illər suda, havada, torpaqda nəfəs alıb gəzən, uçan, qidalanan, artıb-çoxalın bütün canlılar və milyon illər boyu ətrafdakıları qırıb tökən, yeyib-yaşayan, artıb-çoxalan və səhərdən axşama kimi birbirlərini aldadan, bir-birlərinə kələk gələn və zülm edən ağıllı və ağılsız insanlar min bir əzabla yanib məhv olmuşdular.

VƏ UCSUZ-BUCAQSIZ KAINATDA HEÇ KİM, HƏTTA ALLAH DA BİLMƏDİ Kİ, BU BALACA, YAŞIL, MAVİ DÜNYADA BU YAŞIL "DARI" ÜSTÜNDƏ HOMERLƏR, PLATONLAR, ARİSTOTELLƏR, ŞEKSPİRLƏR, MOTSAKTLAR, BETHOVENLƏR, ÜZEYİR BƏYLƏR, ŞOPENHAUER, NİTŞE VƏ KAFKA KİMİ YARIMALLAHLAR DA YAŞAYIB-YARADIBLAR.

Heyf... Heyf...

13 may 1978

KƏNDLİ VƏ ƏZRAYİL

Günlərin bir günü cənab Əzrayil bir kəndlinin canını almağa gəlir. Kəndli çilgincasına müqavimət göstərir. Bun görə Əzrayil gülüb deyir:

- Ay axmaq, başqası, məsələn hər hansı bir şah, ya da var-dövlət sahibi ölmək istəməsə, haqqı var. Sənə nə olub? Sən nəyin xətrinə yaşamaq istəyirsən. Nə görübsən, nə görəcəksən ki ona heyfin gəlir? Ömrün boyu onun-bunun üçün işləmişən, yenə də işləyəcəksən. Ya da böyük istedad sahibsən ki, yenə yaşamağı tələb edirsən?

Kəndli deyir:

- Dediysin sonuncu həmin müdrik adam elə mənəm. Nə istəyirsən soruş, cavab verim.

Əzrayil fikrə gedir, sonra deyir:

- Yaxşı kəndli, indi ki deyirsən, gəl belə eləyək. Səndən bir söz soruşacağam. Əgər düz cavab versən, istədiyini qədər yaşayacaqsan. Yox, tapa bilməsən bütün ailənin canını alacağam.

Kəndli razılaşıır. Əzrayil sonra deyir:

- Get mənə dünyanın ən yüngül və içiboş əşyasını gətir.

Kəndli gedir. Bir neçə gündən sonra danışıqları yerdə Əzrayil dayanıb kəndlini gözleməyə başlayır. Bir azdan kəndli görünür. Yaxınlaşdıqca Əzrayil onun əlindəki şeyi görüb - vay! eləyib bir anda gözden itir.

Kəndli ona Həvva nənəmizin başını gətiribmiş.

20 may 1978